

imo interuenit. qm̄ annunciantē angelo
beate ygn̄i p̄positū p̄is celestis de nupti
is b̄m̄di facientis filio suo. beatus summa con
sensu loco rōn̄ b̄uāenāte Ad tertiam
r̄ndetur negando consequentias. R̄rō r̄i
haberet locum in matrimonio carnali. In
sp̄iali autē nō sequit̄. q̄ in b̄ matrimonio r̄
si due nature distuncte coniungantur. s̄i in
vna p̄sona vniuntur. et ita non potest esse
dualitas personar̄. quia natura humana
assumpta est ad p̄sonalitatem diuinam.

Ad secundā quēstionē

sic p̄cedit. Et videt̄ q̄ non. Primo sic
Charitas nō est excellentissima virtus. ergo
nō est notanda tāq̄ oim̄ dignissima veltis
nuptialis. p̄sequētia p̄is assumptū p̄bas sic.
Illius potentie alior̄ est pure. sicut r̄ al
tior̄ operatio. sed intellect̄ est alior̄ volun
tate et diriḡ ip̄am. ergo fides q̄ est in intel
ctu excellentior̄ est caritate q̄ est in volūate.

Secundo sic. Ad p̄ q̄d aliq̄d op̄at̄ videt̄
eō eē inferī. sicut minister p̄ quē d̄ns ope
ratur est inferior̄ d̄no. sed fides p̄ dilectōez
op̄at̄. ut d̄ b̄al. ergo fides excellentior̄ est
charitate. Tertio sic. Ad p̄ q̄d se b̄z̄ addi
tione ad aliud videt̄ eē p̄fectī. sed spes vide
tur se habere ex additione ad charitatem.
nam charitatis obiectū est bonū. sp̄i autē
obiectū est bonū arduū. ergo spes est excel
lentiōr̄ charitate. In oppositū est euan
gelium. vbi charitas vocatur veltis nupti
alis. ut d̄ Grego. Secdo est illd̄. j. Cor. r̄
iij. vbi enumeratis virtutib̄ theologicis. d̄c̄
ap̄l̄. Ad iō. hōz̄ est charitas. R̄ndeo
dicendū. q̄ caritas merito d̄ veltis nupti
alis. Tū q̄ ip̄a est q̄ diuidit̄ in filios regni
et p̄dōnis. ut d̄c̄ Aug. Tum quia s̄m
Grego. iij. ip̄a est q̄ r̄p̄s indur̄ v̄it ad nu
ptias. q̄niam ex caritate incarnari voluit.
Ibidē. r̄r̄. In charitate p̄petua dilectiō r̄. iō
attrahit̄ miserans. Tum tertio caritas d̄
vltis nuptialis. q̄ vniuersa delicia operit̄
charitas. Tum q̄rto. q̄a om̄n̄a oī op̄a n̄r̄.
sine caritate enī op̄a n̄stra non placēt d̄o
j. Cor. xij. Si distribuero in cibos paupe

rum omnes facultates meas. charitates q̄
non habet̄. nihil mihi prodest. Tū q̄rto d̄
vltis nuptialis. q̄ matrimonia sunt p̄p̄
amicitiam reformanda. In matrimonio
autem filij dei cum natura humana amica
tia inter nos et deū est reformata. ad Ep̄. b̄.
iij. sp̄e est p̄r̄ n̄stra qui fecit v̄tra q̄z v̄nus.
z. Tum sexto d̄ charitas veltis nuptialis
quoniam est excellentissima virtus. q̄d sic
patet. Cum bonū in humanis acub̄ attendit̄
dat̄ s̄m q̄d regulatur d̄bina regula necesse
est q̄ virtus humana que est p̄ncipūz bo
noz actuum consistat in attingendo b̄uā
noz actuum regulam. Est autē duplex
regula humanoz actuum. sc̄z ratio a huma
na et deus. sed deus est p̄ma regula a qua
etiam humana ratio regulanda est. r̄do
virtutes theologicę que consistunt in attingendo
illam regulam p̄mam. eo q̄ earum
obiectum est deus excellentiores sunt mo
ralibus virtutibus. vel intellectualibus que
consistunt in attingendo rationem huma
nam. p̄pter q̄d op̄oz v̄t etiam inter ipsas
virtutes theologicas illa sit p̄ncipūz ma
gis deum attingit. Semper autem id q̄d ē
p̄ se magis est eo quod est per aliud. fides
autem et spes attingunt quidez deum. s̄m
quod ex ip̄o prouenit nobis v̄l cognō v̄t
ri vel adeptio boni. sed charitas attingit
ip̄m deum. ut in ip̄o listat. non v̄t ex eo ali
quid nobis proueniat. r̄deo caritas est ex
cellentior̄ fide et spe. et p̄ p̄sequens omnib̄
alijs virtutibus. Sicut etiam q̄ attingit ra
tionem s̄m se est excellentior̄ q̄z alie virtutes
morales que attingunt rationem s̄m quod
ex ea medium constituitur in operandōz
vel passionibus humanis Ad rōnes in
oppositū Ad p̄maz respondet̄. negando
p̄sequētia. Et r̄o est. q̄a operatio intellectus
completur s̄m quod res que intelligitur ē
in intelligente. et ideo nobilitas operatiois
intellectualis attenditur s̄m mensuram in
tellectus. Operatio autem voluntatiue et
cuiuslibet virtutis appetiue p̄ficatur in in
clinatione appetitus ad rem sicut ad termi
num. ideo dignitas operatiois appetiue
attenditur s̄m rem que est obiectum ope

rationis. Ea autem que sunt infra ani
mam nobiliori modo sunt in anima q̄z in
seipsis. q̄ vniū quod q̄z est in alio est per
modum eius in quo est. v̄t habetur i libro
de causis. que r̄o s̄m supra aiām nobiliori
modo s̄m in seipsis q̄z s̄m in aia. et ideo eoz
que sunt infra nos nobilior est cognitio q̄z
dilectio. p̄pter quod p̄bilior s̄m. v̄t. et b̄ico
rum. p̄uit virtutes intellectuales virtutibus
moralibus. sed eoz que sunt supra nos r̄ p̄
cipue dilectio dei cognitio p̄feratur. et ideo
charitas est excellentior̄ fide. Ad sc̄dam
r̄ndetur. negando p̄sequētia. Et r̄o est. q̄a
fides non opatur p̄ dilectōem sicut per in
strumentum. v̄t d̄ns per seruum. sed sicut
per formam p̄p̄iam. et ideo ratio nō p̄o
cedit. Ad tertiā respondetur. negando cō
sequētia. Et r̄o est. q̄ idem est obiectū
charitatis et spe. sed caritas imponat vni
onem ad illud bonum. spes autem distan
tam q̄ndam ab eo. et inde est q̄ caritas nō
respicit illud bonum v̄t arduū. sicut spes.
quod enim iam v̄nitum est non habet ra
tionem ardui. et ex b̄ apparet q̄ charitas sit
p̄fectior̄ spe.

Ad tertiam quēstionē

sic p̄cedit. Et videtur q̄ non habens veltis
nuptialem. scilicet charitatem finaliter nō
projicietur in tenebras exteriores. ad ē. cor.
porales. vbi erit fletus et stridor denium.
Primo sic. In inferno non sunt tenebre
corporales. ergo r̄. assumptum probatur
quia damnati potentias habebunt visua
lita in eis esset nisi aliquid viderent. ergo
quod nihil videatur nisi in lumine. videtur
quod non sint omnino in tenebris. Secun
do sic. Damnati vident penam suam hoc
enim est eis ad augmentūz pene. sed nihil
videtur sine lumine. ergo non sunt ibi tene
bre corporales. Tertio sic. Lux naturali
ter sequitur ignem. vbi ergo erit aggrega
tio ignis erit et luminis. sed in inferno erit
ignis. ergo r̄. Quarto arguitur q̄ non
erit fletus corporalis nec stridor denium
sic. Fletus corporalis fit per quantāz reso

lutionem lacrymar̄. sed a corporib̄z dam
narozum non potest fieri perpetua resolu
tio cum nihil in eis per cibum restaretur
Omne enim finitum consumitur si aliq̄d
ab eo continue abstrahatur. ergo in dam
nans non erit corporalis fletus. In op
positum est euangelium p̄sens. Re
spondeo dicendum primo circa tenebras
corporales s̄m stridorum. Ignis gebenne
habet lucem ad aliquid et ad aliquid non
habebit. p̄r̄o quo notandūz iuxta sanctū
Thomam. q̄ dispositio inferni erit talis v̄t
maxime miserie damnatorum comparat.
vnde s̄m hoc sunt ibi lux et tenebre. prout
maxime spectat ad miseriam damnatorū
Ipsa autem visio s̄m se est delectabilis. v̄t
enim dicitur. ij. metaph. sensus oculozum
est maxime diligibilis. eo q̄ per ipsum plu
ra cognoscimus. sed per accidens contin
git visionem esse afflictiuam. in quantum
videmus aliqua nobis nocua vel volun
tati nostre repugnātia. et ideo in inferno
locus ita debet esse dispositus ad videndū
s̄m lucem et tenebras q̄ nihil ibi perspicue
videatur. sed solummodo sub quadam vni
brositate videantur illa que afflictionem
cordi in genere possūt. Unde simpliciter lo
quendo locus est tenebrosus sed tamen ex
diuina dispositione est ibi aliquid luminis
quantum sufficit ad videndū illa que ant
mam torquere possunt. ad hoc satis facit
naturalis situs loci. q̄a in terre medio vbi
infernus ponitur non potest esse ignis ni
si feculentus et turbidus r̄ quasi fumosus
Unde circa hoc notat dominus. Bonauen
tura. q̄ ignis est in triplici differētia. Est
enim ignis purus. v̄t est i propria materia.
et ignis incorporatus. v̄t est in materia ali
ena. v̄t in terrea vel in aerea. et est ignis nō
tantum incorporatus sed etiam permixtus
v̄t ignis sulphureus et fumosus. Primum
est lux et pure lucet et abundanter. Secū
dus est ignis carbo et flamma. hic autem
lucet et tenebras expellit. Tertius est ignis
fumosus. et talis est tenebrosus. r̄ iste erit i
inferno. Et istis patet r̄sio ad tria obiecta
Ad q̄rtam r̄ndetur. q̄ in fletu corporali

Interuenit beatus ygn̄i p̄positū p̄is celestis de nuptiis b̄m̄di facientis filio suo. beatus summa consensu loco rōn̄ b̄uāenāte Ad tertiam r̄ndetur negando consequentias. R̄rō r̄i haberet locum in matrimonio carnali. In sp̄iali autē nō sequit̄. q̄ in b̄ matrimonio r̄ si due nature distuncte coniungantur. s̄i in vna p̄sona vniuntur. et ita non potest esse dualitas personar̄. quia natura humana assumpta est ad p̄sonalitatem diuinam.